

Het onderzoek

Hoe uw onderzoek in zijn werk gaat.

Diffusie

Video voice-over

#Diffusie (Longfunctie onderzoek)

U komt binnen en neemt plaats op een stoel. Soms wordt aan het begin van het onderzoek een druppel bloed afgenomen via een vingerprik. In dat geval wordt eerst uw vinger schoongemaakt met een vochtig gaasje en wordt er in uw vinger geprikt met een prikpen. Dit kan even zeer doen. Eén druppel bloed wordt opgevangen op een glaasje. Het wondje wordt met een pleister verzorgd.

Daarna wordt er in uw mond een mondstuk geplaatst dat is gekoppeld aan een meetapparaat. Om u vervolgens alleen door het mondstuk te laten ademen, wordt er op uw neus een knijper gezet. Dit doet geen pijn.

Daarna begint de oefening. De longfunctie-laborant vraagt u eerst heel diep uit te ademen. Vervolgens moet u in ademen en uw adem 10 seconden vast houden.

Daarna mag u rustig uit ademen en herhaalt u deze oefening nog een aantal keer. Als de medewerker het aangeeft is het onderzoek afgelopen en wordt het mondstuk uit uw mond gehaald en mag de knijper van uw neus.

Het onderzoek doet geen pijn en duurt gewoonlijk zo'n 15 minuten.

De diffusie-meting laat zien hoe goed de longblaasjes in uw longen de ingeademde zuurstof opnemen.

Het onderzoek duurt 15 minuten.

Uw voorbereiding

Bereid u voor en houd u aan de onderstaande instructies.

Uw voorbereiding

- Draag niet-knellende bovenkleding.
- Geen zware inspanning voor het onderzoek. 1 uur voor het onderzoek niet sporten of andere lichamelijke inspanning verrichten.
- Niet roken. U mag 1 uur voor het onderzoek niet roken, vaperen of waterpijp roken.
- Geen zware maaltijden voor het onderzoek. U mag wel gewoon eten en drinken.
- Geen alcohol of verdovende middelen voor het onderzoek. U mag ten minste 12 uur voor het onderzoek geen alcohol drinken en 8 uur voor het onderzoek geen verdovende middelen gebruiken.

Wat neemt u mee?

Bereid u voor door de onderstaande stappen goed door te lezen.

Neem voor uw ziekenhuisbezoek het volgende mee:

- Uw afsprakenbrief (als u die heeft gekregen).
- De pas van uw ziektekostenverzekering.
- Een geldig legitimatiebewijs (identiteitskaart, rijbewijs, paspoort).
- Een lijstje met de medicijnen die u gebruikt. Dit wordt in sommige ziekenhuizen ook wel een AMO (Actueel Medicatie Overzicht) genoemd.

Na het onderzoek

Geen nazorg, risico's of complicaties

Na dit onderzoek hoeft u verder niks te doen. Er zijn geen risico's. Er is geen kans op complicaties.

Verdiepende informatie

Meer informatie over uw onderzoek of behandeling

Het ademhalingsstelsel (Respiratoir systeem)

Video voice-over

Ons ademhalingsstelsel ook wel het respiratoire systeem genoemd, bestaat uit verschillende onderdelen. We onderscheiden de bovenste luchtwegen: de neus, mondholte- en keelholte en de onderste luchtwegen: de grote- en kleine luchtwegen en de longblaasjes. Deze vormen samen de rechter en linker long.

De longen bevinden zich in de borstkas die aan de binnenkant met het borstvlies bekleed is. Ook om onze longen bevindt zich een vlies, het longvlies. Dit vlies verdeelt onze linkerlong in 2 en de rechterlong in 3 kwabben. Tussen het borst- en longvlies bevindt zich een vacuüm.

Onze longen hebben een spons-achtige structuur. Dit komt door de grote hoeveelheid longblaasjes, ook wel de alveoli genoemd. De longblaasjes worden omgeven door een netwerk van dunne bloedvaatjes: de haarvaten van de long.

Onder onze longen bevindt zich het middenrif. Dit is een belangrijke spier met

peesplaat die de longen en de buik van elkaar scheidt.

Als we inademen trekt ons middenrif, naar beneden en gaat de ribbenkast omhoog en naar buiten. Inademen is een actief proces.

Door het vacuüm tussen het borstvlies en het longvlies beweegt de long met de ribbenkast mee naar buiten en met het middenrif mee naar beneden, waardoor de inhoud van de long toeneemt. Door de toenemende inhoud ontstaat er een onderdruk in de longen, waardoor er verse lucht, met daarin zuurstof, gaat stromen door de bovenste luchtwegen, richting de longblaasjes. In deze longblaasjes vindt de gas-wisseling plaats. De ingeademde zuurstof wordt via de longblaasjes afgegeven aan het bloed en naar onze organen getransporteerd.

Het afvalgas dat onze organen produceren, koolzuur, wordt door ons bloed naar de longen gebracht om via de longblaasjes en de luchtwegen uitgeademd te worden. Tijdens het uitademen ontspant ons middenrif en komt deze omhoog. De ribbenkast zakt weer naar beneden waardoor de inhoud van de borst afneemt en er een overdruk in de longen ontstaat. Door deze overdruk gaat er lucht stromen vanuit de longblaasjes richting de mond en de neus. Uitademen is een passief proces.

Bekijk de bovenstaande animatie om te zien hoe ons ademhalingsstelsel werkt.